

Nico Brandjes ijsmeester zet de dikte op het mededelingenbord. Nog een nachtje slapen...

De ijskoorts neemt met de dag toe

Marina de Haan

Uitgeest • „Het ijs is op het dikste stuk bijna vijf centimeter. Te dun om te schaatsen”, zegt ijsmeester Nico Brandjes van IJclub Uitgeest nadat hij woensdagochtend een klein gat in het ijs heeft geboord. Met een stukje omgebogen ijzer meet hij de dikte van het ijs. „Ik had de stille hoop dat het vandaag zou lukken.”

Voor de jeugd is vijf centimeter voldoende, maar het ijs is op sommige plekken zo dun dat de scheuren erin vallen.

„Als we nu deels opengaan, wordt

het ijs stuk gereden en dat is zonde. We wachten liever”, vertelt Brandjes. Als het ijs aangroeit, hebben kinderen de hoogste prioriteit. „De jeugd is het belangrijkste. We hopen nu donderdag open te gaan. Al is het maar een klein stukje.” Het dorp heeft ijskoorts. Auto's rijden langzaam langs de ijsbaan. Fietzers vragen of er al geschaatst kan worden.

„Vandaag nog niet?”, vraagt Piet Half vanaf het hek aan Brandjes, die zijn hoofd schudt. Half komt iedere ochtend even langs de landijsbaan om te kijken of het ijs al dik genoeg is. „Mijn kleindochter van acht wil

zo graag schaatsen. Als er voldoende ijs ligt, bel ik haar gelijk.”

Ook de 11-jarige Chayenne komt samen met haar broertje Glenn (8) aangewandeld. Als ze het Cor Groen Honk naderen, zien ze dat Brandjes net een bord ophangt met daarop de gemeten ijsdikte. „Helaas nog te dun voor openstelling. Morgen misschien?”, luidt het bord. Chayenne en Glenn kijken beteuterd. „Jammer, we hadden echt zin om te schaatsen.”

Bij de Kennemer Ijsbaan in Castricum loop je tegen een dicht hek aan. Eén blik op het ijs en het is duidelijk dat de enorme windwakken roet in

‘Ik heb vandaag en morgen vrij genomen’

het eten hebben gegoooid. Tot frustratie van Theo Versteegen die op de fiets is komen kijken of hij al kan schaatsen. „Ik kon mijn geduld niet bewaren. Ik heb vandaag en morgen vrij genomen om te schaatsen”, vertelt Versteegen, lid van de Veren-

ging Kennemer Ijsbaan. „Het vriest ongekend hard voor de tijd van het jaar, maar het ijs is hartstikke onbetrouwbaar en gevaarlijk. Het is een kwelling.” Toch hoopt hij binnenkort nog op natuurlijk te schaatsen. Jos Niesten heeft iets meer geluk. Bij de Heemskerkse IJclub Kees Jongert bindt hij de ijzers onder en stapt zelfverzekerd het ijs op. Ijsmeester Cor Enthoven en voorzitter Nico Pronk kijken vanaf de kant toe hoe Niesten zich over het ijs beweegt. „Oh, hij zit er al doorheen”, schrikt Pronk.

Tot z'n knieën zakt Niesten door het ijs. „Dat valt tegen, ik ging er zo

doorheen. Het is niet anders. Ik ben wel eens tot mijn nek erin gezakt, dus dit valt nog wel mee”, glimlacht Niesten.

Windwak

Op de dikste plek is het ijs vier centimeter, één centimeter dikker dan de dag ervoor. Het windwak is echter groter geworden. „We willen zo graag. Vorig jaar lukte het niet”, aldus ijsmeester Enthoven, die hoopt dat ze vandaag of morgen nog een deel van de baan open kunnen stellen voor de jeugd. „Onze hoop schuift steeds een dag op.”

NHD 1-3-2010

FOTO RONALD GONGWIK